

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-705-0012
Dok.: JTS40994

Besvarelse af spørgsmål nr. 7 af 26. marts 2007 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) (L 165).

Spørgsmål:

”Kan ministeren bekræfte, at der f.eks. på arbejdsmiljøområdet hele tiden kan komme ny viden til, som belyser årsagssammenhænge, og som gør det rimeligt at rejse sager, også selv om der er gået ganske mange år fra den skadevoldende handling?”

Svar:

En række betingelser skal være opfyldt for, at en skadelidt kan gennemføre et erstatningskrav mod en skadevolder. Udover at der skal være årsagssammenhæng mellem den skadevoldende handling og skaden, skal der bl.a. foreligge et ansvarsgrundlag. Efter dansk rets almindelige erstatningsregler er det en betingelse for skadevolders erstatningsansvar, at der er handlet uagtsomt eller forsætligt (culpa).

For så vidt angår arbejdsskader er der fastsat særlige regler i arbejdsskadesikringsloven, der indebærer, at en tilskadekommet eller dennes efterladte kan få erstatning og godtgørelse, selvom arbejdsgiveren ikke har handlet ansvarspådragende. Ved en arbejdsskade forstås ulykke og erhvervs sygdom, der er en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under, jf. lovens § 5. Ved vurderingen af, om der er tale om en erhvervs sygdom inddrages den nyeste medicinske dokumentation, jf. § 7, stk. 1.

Krav på erstatning for arbejdsskade efter arbejdsskadesikringsloven er undergivet den almindelige 20-årige forældelsesfrist efter Danske Lov 5-14-4. En skadelidt mister således som udgangspunkt efter 20 år sin ret til at kræve opfyldelse af en i øvrigt berettiget fordring. Som redegjort for ved besvarelsen af spørgsmål nr. 1 af 26. marts 2007 fra Folketingets

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Retsudvalg vedrørende lovforslaget, har Højesteret i et enkelt tilfælde fundet, at der forelå sådanne ganske særlige omstændigheder, at der var grundlag for at anse den 20-årige forældelsesfrist for suspenderet.

Der henvises i øvrigt til den nævnte besvarelse af spørgsmål nr. 1 af 26. marts 2007, hvor der er redegjort for baggrunden for forslaget om, at der for fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade skal gælde en absolut 30-årig forældelsesfrist, som ikke vil kunne suspenderes.